

3) Art. 23 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 23. 1. Podatek płatny jest w dwóch równych ratach do dnia 30 czerwca i do dnia 30 listopada każdego roku.

2. Upoważnia się Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych do ustanowienia w drodze rozporządzeń, wydanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu — obowiązku wpłacania zaliczek na podatek, przypadający na następny rok podatkowy dla wszystkich lub niektórych grup podatników. Rozporządzenia te określają wysokość, sposób obliczania zaliczek oraz terminy ich płatności“.

4) w art. 26 po ust. 2 dodaje się nowy ustęp treści następującej:

„3. Obowiązek podatkowy ciąży także na podnajemcach, obowiązanych w myśl art. 7 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259) do płacenia oddzielnie czynszu“.

Dotychczasowy ust. 3 art. 26 otrzymuje kolejną numerację 4.

5) Po artykule 31 wstawia się nowe artykuły

31 a i 31 b w brzmieniu następującym:

„Art. 31 a. 1. W stosunku do lokali mieszkalnych, od których czynsz z tytułu najmu pobiera się, albo których wartość czynszową ustala się według nowych stawek na podstawie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259), podatek od lokali stanowi 10% kwoty bieżącego czynszu miesięcznego, przypadającego z tytułu najmu za dany lokal lub jego część (wartości czynszowej) i płatny jest bez wezwania władzy podatkowej do dnia 8 każdego miesiąca kalendarzowego, za który czynsz przypada.

2. Do lokalu mieszkalnego lub jego części, o którym mowa w art. 29 ust. 2, przepis ustępu poprzedzającego stosuje się tylko wówczas, gdy obliczony na jego podstawie podatek jest wyższy od kwoty podatku, obliczonej w myśl art. 29 ust. 2.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do lokalu mieszkalnego, chociażby w części zajmowanego lub użytkowanego przez podatnika podatku obrotowego na inne cele niż mieszkalne.

4. Poza wyjątkami, wynikającymi z ust. 2 i 3, do lokali mieszkalnych, o których mowa w ust. 1 artykułu niniejszego, nie stosuje się przepisów art. 28 — 31.

Art. 31 b. Upoważnia się Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych do ustalania w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, innych niż miesięczne rat płatności podatku od lokali dla wszystkich lub niektórych grup podatników“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

w z. Antoni Korzycki

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

w z. Józef Dubiel

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

298

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 3 lipca 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Zdrowia w sprawie postępowania habilitacyjnego.

Na podstawie art. 62 ust. 9 i art. 112 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez słowo „dekret“ użyte w niniejszym rozporządzeniu należy rozumieć dekret z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415), a przez wyrażenie „Rada Główna“ — Radę Główną do Spraw Nauki i Szkolnictwa Wyższego, powołaną w myśl cytowanego dekretu.

§ 2. Celem postępowania habilitacyjnego jest stwierdzenie, czy kandydat posiada odpowiednie kwalifikacje osobiste, naukowe i pedagogiczne do nauczania w szkole akademickiej.

§ 3. Habilitację przeprowadza rada wydziałowa wydziału, obejmującego w swym programie studiów tę gałąź nauki, w zakresie której szkoła akademicka uzyskała prawo habilitowania w myśl art. 61 dekretu.

§ 4. Rada Główna przeprowadza habilitację we własnym zakresie działania:

- a) gdy żadna ze szkół akademickich nie posiada prawa habilitowania z danej gałęzi nauki,
- b) w przypadkach, przewidzianych w § 22 ust. 2 i w § 23 niniejszego rozporządzenia,
- c) w innych przypadkach, gdy na prośbę kandydata Minister Oświaty za zgodą Rady Głównej uzna to za wskazane.

§ 5. 1. Rada Główna przeprowadza habilitację we własnym zakresie działania (habilitacja centralna) za pośrednictwem sekcji specjalnej, którą powołuje Prezydium Rady Głównej do każdego przypadku oddzielnie. Sekcja składa się z przewodniczącego i najmniej czterech członków, powołanych spośród profesorów i docentów szkół akademickich lub innych wybitnych pracowników naukowych, czynnych w dziedzinie nauki, z której kandydat zamierza się habilitować lub w dziedzinach pokrewnych. W skład sekcji mogą być również powołani w liczbie nie więcej, niż $\frac{1}{4}$ ogółu członków sekcji, wybitni praktycy z dziedziny, odpowiadającej specjalności naukowej kandydata.

2. Jeżeli z przepisów niniejszego rozporządzenia nie wynika inaczej, postanowienia dotyczące rad wydziałowych odnoszą się do sekcji specjalnych Rady Głównej.

§ 6. Wszczęcie postępowania habilitacyjnego następuje na skutek podania kandydata. Podanie powinno zawierać określenie nauki lub samodzielnej jej części, w której kandydat zamierza uzyskać prawo nauczania.

Do podania należy dołączyć:

- a) szczegółowy życiorys kandydata ze szczególnym uwzględnieniem przebiegu studiów i pracy naukowej kandydata,
- b) dowód uzyskania stopnia doktora,
- c) 10 egzemplarzy opublikowanej pracy habilitacyjnej,
- d) wykaz innych opublikowanych prac naukowych kandydata, a w miarę możliwości także po jednym egzemplarzu tych prac.

§ 7. Podanie składa się do dziekana właściwego wydziału, a w przypadku przewidzianym w § 4 — do Ministra Oświaty. Jeżeli podanie nie odpowiada przepisom § 6, dziekan lub Minister Oświaty zażąda usunięcia braków w określonym terminie, a w razie bezskutecznego upływu tego terminu podanie odrzuci.

§ 8. Po przyjęciu podania rada wydziałowa po dyskusji orzeka w głosowaniu tajnym kartkami, czy kandydat posiada dostateczne kwalifikacje osobiste do nauczania w szkole akademickiej. Decyzja negatywna winna być umotywowana i zakomunikowana kandydatowi.

§ 9. 1. W przypadku pozytywnej oceny kwalifikacji osobistych kandydata rada wydziałowa powołuje komisję do oceny pracy habilitacyjnej w składzie nie mniejszym, niż trzech członków spośród profesorów i docentów szkół akademickich lub innych wybitnych pracowników naukowych czynnych w tej dziedzinie nauki, z której odbywa się habilitacja lub w dziedzinach pokrewnych. Przynajmniej jeden spośród członków komisji musi być powołany spoza grona nauczycielskiego uczelni, w której odbywa się habilitacja. Jednego spośród członków, należącego do składu rady wydziałowej, wyznacza rada na przewodniczącego komisji i referenta sprawy. Niezależnie od oceny pracy przez komisję rada wydziałowa może się zwrócić do innych uczonych w kraju i za granicą o wyrażenie opinii o wartości naukowej pracy habilitacyjnej i innych publikacji naukowych kandydata.

2. W skład komisji, o której mowa w ustępie 1, mogą być również powołani wybitni praktycy z dziedzin, odpowiadających specjalności naukowej, w liczbie nie większej, niż $\frac{1}{4}$ ogółu członków komisji.

§ 10. 1. Członkowie komisji, z wyjątkiem wymienionych w § 9 ust. 2, są obowiązani przedłożyć komisji na piśmie recenzję pracy habilitacyjnej w terminie określonym przez radę wydziałową. Recenzja winna się kończyć wnioskiem, czy recenzent uznaje pracę za uzasadniającą kwalifikacje naukowe kandydata do nauczania w szkole akademickiej. Przy ocenie bierze się również pod uwagę inne prace naukowe kandydata.

2. Wszystkie recenzje powinny być odczytane i przedyskutowane na posiedzeniu komisji, po czym komisja podejmuje uchwałę w sprawie wniosku co do oceny pracy habilitacyjnej i przedstawia ją radzie wydziałowej wraz z recenzjami i protokołem posiedzenia komisji.

3. Recenzje powinny być tak sformułowane, aby mogły być w istotnych częściach opublikowane w fachowych czasopismach naukowych. Minister Oświaty może zarządzić opublikowanie recenzji.

§ 11. Praca habilitacyjna może być uznana za odpowiadającą wymogom tylko wtedy, jeżeli stanowi samodzielny dorobek pracy badawczej kandydata, pomnażający ogólny dorobek nauki w tej dziedzinie i świadczy o opanowaniu przez kandydata metod badania naukowego, właściwych dla danej gałęzi nauki.

§ 12. Cały materiał, dotyczący oceny pracy habilitacyjnej (§§ 9 i 10), winien być na żądanie udostępniony każdemu członkowi rady wydziałowej.

§ 13. 1. Referent sprawy przedstawia na specjalnym posiedzeniu rady wydziałowej sprawozdanie z oceny pracy habilitacyjnej i innych prac naukowych kandydata, biorąc pod uwagę zarówno cały materiał, uzyskany w postępowaniu habilitacyjnym jako też inne opublikowane recenzje, po czym rada wydziałowa orzeka w drodze uchwały, czy pracę habilitacyjną uznaje za od-

powiadającą wymaganiom. Rada wydziałowa nie jest związana wnioskami komisji i recenzentów.

2. Na posiedzenie rady wydziałowej, o którym mowa w ustępie 1, winni być zaproszeni również członkowie komisji nie będący członkami rady (§ 9).

§ 14. Uchwała rady wydziałowej winna być zakomunikowana kandydatowi. W razie negatywnego orzeczenia rady wydziałowej dziekan udostępni kandydatowi na jego żądanie cały materiał recenzyjny, znajdujący się w dyspozycji rady.

§ 15. 1. W przypadku pozytywnej oceny pracy habilitacyjnej odbywa się na specjalnym posiedzeniu rady wydziałowej dyskusja habilitacyjna z kandydatem, której celem jest stwierdzenie zdolności kandydata do obrony tez naukowych, zawartych w pracy habilitacyjnej.

2. Do udziału w dyskusji habilitacyjnej winni być zaproszeni poza członkami rady wydziałowej członkowie komisji, powołani spoza grona rady (§ 9), wszyscy profesorowie i docenci, wykładający dany przedmiot we wszystkich szkołach akademickich w kraju, a w miarę uznania rady wydziałowej mogą być zaproszeni również inni pracownicy naukowcy, czynni w tej samej dziedzinie nauki lub w dziedzinach pokrewnych tudzież wybitni praktycy. Rada wydziałowa może, a na zlecenie Ministra Oświaty jest obowiązana, zarządzić odbycie publicznej dyskusji habilitacyjnej.

§ 16. Po zakończeniu dyskusji rada wydziałowa podejmuje uchwałę, w której stwierdza, czy kandydat czyni zadość wymogowi, ustalonemu w § 15 ust. 1. Uchwała winna być zakomunikowana kandydatowi.

§ 17. Rada wydziałowa może zwolnić kandydata od dyskusji habilitacyjnej, jeżeli uważa ją za zbędną ze względu na uznaną pozycję naukową kandydata.

§ 18. 1. W przypadku uznania wyniku dyskusji za pozytywny dla kandydata lub zwolnienia kandydata od wymogu dyskusji, kandydat na specjalnym posiedzeniu rady wydziałowej jest obowiązany wygłosić jednogodzinny wykład habilitacyjny, którego celem jest wykazanie umiejętności wykładania na poziomie akademickim. Temat wykładu wybiera kandydat za zgodą rady wydziałowej z zakresu nauki, z której kandydat się habilituje. Wykład habilitacyjny jest publiczny.

2. Rada wydziałowa może zwolnić kandydata od wykładu habilitacyjnego, jeżeli uważa, że kandydat w inny sposób wykazał umiejętność wykładania.

§ 19. Rada wydziałowa ustala uchwałą ocenę wykładu habilitacyjnego i wynik komunikuje kandydatowi. Równocześnie z oceną pozytywną wykładu habilitacyjnego lub z decyzją o zwolnieniu kandydata od wykładu rada wydziałowa

stwierdza zakończenie postępowania habilitacyjnego i postanawia nadać kandydatowi prawo nauczania.

§ 20. Wszystkie uchwały rady wydziałowej w sprawie habilitacji, jak również przebieg dyskusji, poprzedzającej uchwały rady i komisji (§ 10 ust. 2), powinny być szczegółowo zaprotokółowane. Uchwały komunikuje się kandydatowi bądź w drodze pisemnej, bądź ustnie z zapisaniem do protokołu.

§ 21. Od decyzji dziekana o odrzuceniu podania o habilitację (§ 7) oraz od decyzji odmownych rady wydziałowej w sprawie kwalifikacji osobistych kandydata (§ 8), oceny pracy habilitacyjnej (§ 14), wyniku dyskusji habilitacyjnej (§ 16) i oceny wykładu habilitacyjnego (§ 19) służy kandydatowi odwołanie do Ministra Oświaty. Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem dziekana w terminie 14 dni, licząc od dnia zawiadomienia kandydata o decyzji. W ciągu dalszych 14 dni dziekan przedkłada Ministrowi Oświaty odwołanie wraz z wszystkimi materiałami, dotyczącymi dotychczasowego przebiegu postępowania habilitacyjnego.

§ 22. 1. Odwołanie rozstrzyga Minister Oświaty za zgodą Rady Głównej.

2. W przypadku uwzględnienia odwołania Minister Oświaty za zgodą Rady Głównej może przekazać sprawę radzie wydziałowej do dalszego postępowania, albo też może zarządzić dalsze prowadzenie postępowania habilitacyjnego przez Radę Główną w jej własnym zakresie działania. W tym ostatnim przypadku Rada Główna podejmuje sprawę i prowadzi ją w trybie, przewidzianym w § 5, przy czym Prezydium Rady Głównej może zarządzić powtórzenie stadiów, już odbytych w radzie wydziałowej.

§ 23. Jeżeli na skutek zażalenia kandydata Minister Oświaty uzna, że postępowanie habilitacyjne przed radą wydziałową przewleka się bez dostatecznego uzasadnienia, wtedy — za zgodą Rady Głównej — może przenieść postępowanie habilitacyjne z rady wydziałowej do Rady Głównej. Przepis § 22 ust. 2 zdanie ostatnie stosuje się w tym przypadku odpowiednio.

§ 24. W ciągu 14 dni od chwili zakończenia postępowania habilitacyjnego dziekan przedstawia uchwałę rady wydziałowej o nadaniu prawa nauczania do zatwierdzenia Ministrowi Oświaty, który decyduje za zgodą Rady Głównej. Do wniosku o zatwierdzenie należy dołączyć:

- a) podanie kandydata o nadanie prawa nauczania oraz po jednym egzemplarzu załączników (§ 6),
- b) protokoły, dotyczące uchwał i przebiegu dyskusji odnośnie wszystkich stadiów postępowania (§ 20),

c) recenzje i opinie o pracy habilitacyjnej i innych publikacjach naukowych (§ 9).

§ 25. W stosunku do habilitacji, przeprowadzanych w akademiach lekarskich, podlegających Ministrowi Zdrowia, wszystkie kompetencje, należące w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia do Ministra Oświaty, odnoszą się do Ministra Zdrowia, który działa w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 26. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i nie ma zastosowania do habilitacji, wszczętych przed wejściem w życie dekretu.

Minister Oświaty:

Stanisław Skrzyszewski

Minister Zdrowia:

Tadeusz Michejda

299

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 9 sierpnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Aprowizacji oraz Skarbu w sprawie sztucznych środków słodzących.

Na podstawie art. 8 lit. a) i b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 110, poz. 977, z 1939 r. Nr 54, poz. 342 oraz z 1946 r. Nr 5, poz. 44) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy: sacharyny, dulcyny, glucyny oraz innych związków chemicznych, otrzymanych syntetycznie i posiadających smak słodki.

§ 2. Zabrania się używania wymienionych w § 1 sztucznych środków słodzących do wyrobu artykułów żywności przeznaczonych do wprowadzenia w obieg, jak również sprzedaży bądź in-

nego wprowadzenia w obieg tudzież przechowywania w tym celu artykułów żywności zawierających sztuczne środki słodzące.

Przepis ust. 1 nie dotyczy preparatów odżywczych dla chorych na cukrzycę.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia:

Tadeusz Michejda

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. Eugeniusz Szyr

Minister Aprowizacji:

Włodzimierz Lechowicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

300

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH.

z dnia 9 sierpnia 1948 r.

w sprawie rejestracji pracowników służby weterynaryjnej.

Na podstawie art. 1 i 6 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o rejestracji pracowników służby weterynaryjnej (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 338) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 29 września 1947 r. w sprawie rejestracji pracowników służby weterynaryjnej (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 357) dodaje się nowy ustęp czwarty w brzmieniu:

„Osoby, posiadające kwalifikacje, określone w art. 1 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o rejestracji pracowników służby weterynaryjnej, które przybędą do kraju po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, bądź po tym terminie ukończą studia lekarsko-weterynaryjne lub przeszkolenie zawodowe w pomocniczej służbie weterynaryjnej, bądź też zostaną zwolnione z czynnej służby wojskowej — obowiązane są zarejestrować się w ciągu miesiąca od dnia przybycia do kraju, czy też uzyskania dyplomu lekarza weterynarii lub dowodu ukończenia przeszkolenia za-

wodowego w pomocniczej służbie weterynaryjnej, bądź wreszcie od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej”.

§ 2. Osoby, posiadające kwalifikacje, określone w art. 1 dekretu z dnia 24 września 1947 r. o rejestracji pracowników służby weterynaryjnej, które przybyły do kraju po dniu 29 września 1947 r., bądź po tym dniu uzyskały dyplom lekarza weterynarii lub dowód ukończenia przeszkolenia zawodowego w pomocniczej służbie weterynaryjnej, bądź wreszcie po tym dniu zwolnione zostały z czynnej służby wojskowej — obowiązane są zarejestrować się u powiatowej władzy administracji ogólnej (powiatowego lekarza weterynarii), właściwej dla miejsca ich zamieszkania, w ciągu miesiąca po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Jan Dąb-Kociol